



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Ivstitia Et Ivre ceterisq[ue] Virtutibus Cardinalibus

Lessius, Leonardus

Antverpiæ, 1632

Bulla Leonis X. Pontificis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72459)

LEO EPISCOPVS

SERVVS SERVORVM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam, sacro approbante Concilio.



LINTER multiplices nostra sollicitudinis curas, illam imprimis suscipere pro nostro pastorali officio debemus, ut quae salubria & laudabilia, ac Catholicae fidei consona, & bonis moribus conformia, nostro tempore non solum enucleentur, verum etiam ad posteros propagentur: & quae materiam scandali praebere possent, penitus succidantur, & radicitus extirpentur, nec pullulare vsquam sinantur; ea in agro Dominico & vinea Domini sabaoth dumtaxat conseri permittendo, quibus fidelium mentes pasci spiritualiter possint, eradicatione zizanij, & oleastri sterilitate succisa. Sanè cum olim inter nonnullos dilectos filios S. Theologiae Magistros, ac Iuris vtriusque Doctores, controuersiam quamdam, non sine populorum scandalo & murmuratione exortam, & nuper his diebus innouatam esse compererimus, circa pauperum releuationem, in mutuis eis publica auctoritate faciendis, qui Montes Pietatis vulgò appellantur, quique in multis Italiae ciuitatibus ad subueniendum per huiusmodi mutuum pauperum inopia, ne usurarum voragine deglutiantur, à ciuitatum Magistratibus, & alijs Christi fidelibus sunt instituti, atque à sanctis viris, diuini verbi praecursoribus & laudati & persuasi, ac à nonnullis etiam Summis Pontificibus praedecessoribus nostris probati & confirmati, sintne praefati Montes à Christiano dogmate dissonantes, vel non, vtraque parte diuersimodè sentiente atque praedicante: nonnullis etiam Magistris & Doctoribus dicentibus, eos Montes non esse licitos, in quibus aliquid ultra sortem pro libra, decurso certo tempore, per ministros huius Montis ab ipsis pauperibus, quibus mutuum datur, exigitur, & propterea ab usurarum crimine iniustitiæ, seu aliqua certè specie mali, mundos non euadere: cum Dominus noster, Lucae Euangelista attestante, aperto nos praeccepto obstrinxerit, ne ex dato mutuo quidquam ultra sortem sperare debeamus. Ea enim propria est usurarum interpretatio, quando videlicet ex vsu rei, quae non germinat, nullo labore, nullo sumptu, nullove periculo, lucrium foetusque conquiri studetur. Addebant etiam iidem Magistri & Doctores, in his Montibus neque commutatiua neque distributiua iniustitiæ fieri satis, cum tamen iniustitiæ terminos contractus huiusmodi excedere non debeant, si debeant approbari: idque praeterea probare nitebantur, quia impensæ pro huiusmodi Montium conseruatione, à pluribus (ut aiunt) debita, à solis pauperibus, quibus mutuum datur, extorqueantur; pluraque interdum ultra necessarias & moderatas impensas, non absque specie mali ac incentiuo delinquendi, quibusdam alijs personis (ut inferre videntur) exhibeantur. Alijs verò pluribus Magistris & Doctoribus contra asserentibus, & in multis Italiae Gymnasijs verbo & scripto conclamantibus, pro tanto bono, tamque Reip. pernecessario, modo ratione mutui nihil petatur neque speretur, pro indemnitate tamen eorundem Montium, impensarum videlicet ministrorum eorundem, ac rerum omnium ad illorum necessariam conseruationem pertinentium, absque Montium huiusmodi lucro, idque moderatum & necessarium, ab his, qui ex huiusmodi mutuo commodum suscipiunt, licitè ultra sortem

exigi & capi posse nonnihil licere: cum regula Iuris habeat, quòd qui commodum sentit, onus quoque sentire debeat, præsertim si Apostolica accedat auctoritas. Quam quidem sententiam à fel. record. Paulo II. Sixto IV. Innocentio VIII. Alexandro VI. & Iulio II. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris probatam, à sanctis quoque ac Deo deuotis, & in magna ob sanctitatis opinionem existimatione habitis Euangelica veritatis prædicatoribus prædicatam esse ostendunt. Nos super hoc, prout nobis est ex alto concessum, opportunè providere volentes, alterius quidem partis iustitie zelum, ne vorago aperiretur usurarum, alterius pietatis & veritatis amorem, vt pauperibus subueniretur, vtriusque verò partis studium commendantes: cum hæc ad pacem & tranquillitatem totius Reip. Christianæ spectare videantur, sacro approbante Concilio, declaramus & definimus, Montes Pietatis antedictos, per Respublicas institutos, & auctoritate Sedis Apostolicæ hæcenus probatos & confirmatos, in quibus pro eorum impensis & indemnitate aliquid moderatum ad solas ministrorum impensas, & aliarum rerum ad illorum conseruationem, vt præfertur, pertinentium, pro eorum indemnitate dumtaxat, vltra fortem, absque lucro eorundem Montium recipitur, neque speciem mali præferre, nec peccandi incentiuum præstare, neque villo pacto improbari; quinimo meritorium esse, ac laudari & probari debere tale mutuum, & minime usurarium putari, licereque illorum pietatem & misericordiam populis prædicare, etiam cum Indulgentiis à sancta Sede Apostolica eam ob causam concessis: ac deinceps alios etiam similes Montes cum Apostolicæ Sedis approbatione erigi posse. Multò tamen perfectius, multoque sanctius fore, si omnino tales Montes gratuiti constituerentur, hoc est, si illos erigentes, aliquos census assignarent, quibus, si non omni, saltem vel media ex parte huiusmodi Montium ministrorum soluantur impensa, vt ad leuiorem æris soluendi portionem medio hoc pauperes grauari contingat. Ad quos, cum huiusmodi census assignatione, pro impensarum supportatione erigendos, Christi fideles maioribus Indulgentiis inuitandos esse decernimus. Omnes autem Religiosos & Ecclesiasticas ac saculares personas, qui contra præsentis declarationis & sanctionis formam de cetero prædicare seu disputare verbo vel scriptis ausi fuerint, excommunicationis læte sententiæ pœnam, privilegio quocumque non obstante, incurrere volumus: Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, definitionis, decreti & excommunicationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Data Romæ in publica sessione in Lateran. sacrosancta Basilica solemniter celebrata, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quintodecimo, 4. Nonas Maij, Pontificatus nostri anno tertio.